

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Lungu Artur în numele inculpatului Codru Gheorghe și de către inculpatul Codru Gheorghe prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Codru Gheorghe XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

18.11.2009 – 13.12.2010 (prima instanță);

11.07.2016 – 03.11.2016 (instanța de apel);

13.04.2017 – 30.05.2017 (instanța de recurs ordinar);

10.07.2017 – 27.09.2017 (instanța de apel);

13.12.2017 – 20.02.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 decembrie 2010, inculpatul Codru Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 26 decembrie 2007, Codru G. având scopul dobândirii unui credit de la BC "Moldova-Agroindbank" SA, filiala xxxxx, în sumă de 29 988 lei, a confecționat și prezentat colaboratorilor băncii carnetul de muncă AB xxxxx și certificatul de salariu nr. 12 din 26.12.2007, precum că este eliberat de SRL "Ghenoles Grup", în care a indicat că activează în funcție de jurist la această întreprindere și a primit pe parcursul lunilor ianuarie – noiembrie 2007 un salariu lunar de 5500 lei. Concomitent, conform informației bazei de date a Inspectoratului Fiscal de Stat, pentru perioada anului 2007, persoana fizică Codru Gheorghe careva venit nu a declarat și nu a fost reținut impozit pe venit în fondul social.

Conform raportului de expertiză nr. 45-46 din 18.03.2009, semnăturile din rubricile "contabil-șef" și "conducătorul" din certificatul de salariu nr. 12 din 26.12.2007, eliberat lui Codru G., sunt semnături imitate.

2.1 Tot el, la 27 februarie 2008, urmărind scopul inducerii în eroare a factorilor de decizie a BCA "Banca Comercială Română" și obținerii unui credit de consum pentru persoane fizice în sumă de 30 000 lei, a prezentat documente oficiale false, și anume certificatele pe venit nr. 03/05-a și 07/05-a din 19.02.2008 și carnetul de muncă ce conțineau date eronate. Conform informației prezentate de IFS Chișinău, sect. Botanica, Codru G. nu a obținut venit în anul 2007, în baza fișei de verificare a obligațiilor privind impozitul pe venit pentru perioada indicată.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 361 alin. (1) Cod penal – deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Lungu Artur în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a indicat că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, prima instanță neîntemeiat a indicat că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, or, la urmărirea penală inculpatul a făcut declarații și a recunoscut vina pe episodul din decembrie 2007, căindu-se de cele întâmplate, iar recunoașterea vinei, în conformitate cu prevederile art. 76 lit. f) Cod penal, este o circumstanță atenuantă.

În circumstanțele stabilite, inculpatului urma a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, aceasta fiind rațională, obiectivă și echitabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că avocatul Lungu Artur nu a prezentat împuternicirile transmise de inculpat, și anume: contractul de asistență juridică, mandatul semnat de inculpat, care i-ar permite să participe în cauza dată în calitate de apărător și de a apăra interesele inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, însuși avocatul a indicat că nu cunoaște unde se află inculpatul, nu a discutat cu acesta referitor la acordarea asistenței juridice în această cauză penală, iar contractul de asistență juridică nr. 032/2016 din 13.04.2016 a fost încheiat între CA "Lungu Artur" și Codru Ivan, care este fratele inculpatului or, acest contract nu este încheiat și semnat de către inculpat. Mandatul prezentat, la fel, nu este semnat de inculpat.

Astfel, instanța de apel a constatat că contractul a fost încheiat între avocat și fratele inculpatului, Codru Ivan, ce se confirmă prin copia contractului de asistență juridică nr. 032/2016 din 13.04.2016, prin care avocatul Lungu Artur se obligă față de Codru Ivan să reprezinte interesele fratelui acestuia în instanța de judecată.

Totodată, instanța de apel a indicat că reprezentarea în avocatură este o instituție juridică cu caracter strict personal, iar contractul de asistență juridică stabilește relațiile/raporturile juridice dintre avocat și client ce decurg din prestarea serviciilor juridice și nu dintre avocat și o terță persoană.

Conform normelor procesual-penale, o persoană capătă calitate de apărător din momentul în care și-a asumat angajamentul de a apăra interesul persoanei în cauză doar cu consimțământul acesteia.

Or, avocatul Artur Lungu nu a prezentat în ședința de judecată probe care să dovedească că inculpatul l-a împuternicit să-i reprezinte interesele în dosarul penal și că ar fi încheiat contract de asistență juridică cu inculpatul, iar ultimul nu s-a prezentat în instanța de apel pentru a confirma că este de acord ca avocatul Lungu Artur să-i reprezinte interesele, la caz, avocatul Lungu Artur nefiind titular al dreptului de apel, nefiind împuternicit conform prevederilor legale.

Avocatul nu a prezentat documente care să confirme calitatea și împuternicirile sale – contractul de asistență juridică încheiat și semnat de inculpat și mandatul biroului de avocați ce îi confirmă împuternicirile, iar potrivit art. 70 alin. (8) Cod de procedură penală, persoana care pretinde să participe în cauza dată în calitate de apărător, dar nu prezintă documentele ce îi confirmă calitatea și împuternicirile de apărător nu este admisă să participe la desfășurarea procesului penal în calitate respectivă, fapt asupra căruia se adoptă o hotărâre motivată.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că lipsesc împuternicirile avocatului Lungu Artur de a depune și semna apel în interesele inculpatului Codru G..

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către:

5.1 Avocatul Lungu Artur, indicând temeiurile de recurs din art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că inculpatul, prin mai multe acțiuni, a demonstrat că și-a dat consimțământul ca avocatul să-i apere drepturile.

Astfel, inculpatul, printr-o cerere semnată personal, depusă prin intermediul poștei, a solicitat instanței examinarea apelului în lipsa sa și aplicarea amnistiei. Ulterior, inculpatul a scris și semnat o declarație prezentând o copie autenticată notarial a buletinului său de identitate, în vederea confirmării semnăturii din cererea și declarația prezentată, prin ce se dovedește că acestea au fost semnate de inculpat, semnăturile fiind identice cu cea din buletinul de identitate. Acestea certifică că el cunoștea despre apelul declarat de avocat în numele lui, solicitând să fie apărat de avocatul Lungu Artur, să fie examinată cauza în absența sa, cu aplicarea actului de amnistie.

Mai mult, recurentul a indicat că, fiind neglijate de instanța de apel înscrisurile autentice transmise prin poștă de către inculpat, în a treia ședință de judecată a expedit prin poștă o declarație, prin care își exprimă consimțământul dat avocatului la încheierea contractului de asistență juridică în interesele sale cu

fratele Codru I., și că dorește examinarea cauzei în absența sa, cu participarea apărătorului care a declarat apelul.

A menționat că instanța de apel, contrar circumstanțelor cauzei care dovedesc că a existat consimțământul inculpatului de a fi apărat de către avocatul care a depus apelul, eronat și premeditat a concluzionat că el nu și-a manifestat consimțământul, inculpatului fiindu-i încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil.

5.2. Inculpatul, indicând temeiurile de recurs din art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală în care a solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că instanța de apel ilegal a obstrucționat participarea avocatului la examinarea cauzei, incorect nu a examinat fondul cauzei, prin ce i s-a încălcat dreptul la apărare, acces la justiție și la un proces echitabil.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017 s-a respins recursul ordinar declarat de către inculpat ca inadmisibil, recursul avocatului Lungu Artur a fost admis, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a menționat că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 noiembrie 2016, în prezența avocatului Lungu Artur, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 01 decembrie 2016, fapt realizat la această dată și consemnat în procesul-verbal al ședinței, iar părților absente li s-a expediat câte o copie de pe decizia motivată (vol. III f.d. 32, 41).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 01 decembrie 2016, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 02 ianuarie 2017.

Totodată, recursul inculpatului a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 13 ianuarie 2017, adică peste termenul prevăzut de lege (vol. III f.d. 54).

Astfel, Colegiul penal lărgit a indicat că odată ce recursul ordinar al inculpatului este declarat peste termen, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

Colegiul penal lărgit a constatat că, cu referire la recursul avocatului Lungu Artur, s-a atestat că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Astfel, Colegiul penal lărgit a indicat că:

a) instanța de apel urma să verifice împuternicirile avocatului Lungu Artur la etapa părții pregătitoare a ședinței de judecată (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 14*), prin solicitarea - 1) documentului ce confirmă apartenența lui la avocatură, 2) documentului ce confirmă că are permisiunea de a practica calitatea de apărător conform legislației R. Moldova și 3) mandatului biroului de avocați sau un alt document ce îi confirmă împuternicirile, conform prescripțiilor din art. 70 alin. (7) Cod de procedură penală.

Dacă avocatul nu ar fi prezentat documentele ce îi confirmă calitatea și împuternicirile de apărător, instanța urma să nu-l admită să participe la desfășurarea procesului penal în calitatea respectivă, prin adoptarea unei hotărâri motivate în acest sens, în conformitate cu prevederile din art. 70 alin. (8) Cod de procedură penală.

Ulterior, pentru a asigura inculpatului posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare, instanța urma să amâne ședința de judecată și să solicite desemnarea, de către coordonatorul oficiului teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, a unui avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, în corespundere cu stipulările din art. 412 alin. (7), 66 alin. (1), 70 alin. (1) pct. 2), alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel nu a pronunțat vreo încheiere de neadmitere a avocatului Artur Lungu la desfășurarea procesului penal, prin urmare l-a admis, dar ulterior s-a contrazis, indicând că acesta nu are împuternicirile de rigoare.

b) concluzia instanței de apel că lipsesc împuternicirile avocatului Lungu Artur de a apăra interesele inculpatului nu este fondată pe o apreciere în coroborare a tuturor probelor scrise, anexate la dosar în aspectul respectiv.

Astfel, conform contractului de asistență juridică nr. 032/2016 din 13.04.2016, încheiat între Cabinetul Avocatului „Lungu Artur”, reprezentat de avocatul Lungu Artur și fratele inculpatului, Codru Ion, avocatul se obligă să acorde asistență juridică inculpatului Codru G. în fața instanțelor judecătorești (*vol. III f.d. 20*).

Potrivit mandatului nr. 0820358 din 26.04.2016, avocatul Lungu Artur a fost împuternicit să acorde asistență juridică inculpatului în cauza de pe rol (*vol. III f.d. 7/1*).

Astfel, Colegiul penal lărgit a indicat că, în acest context și în lumina prevederilor din art. 70 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, este suficientă anexarea la dosar a cererii prin care inculpatul consimte să fie reprezentat de către avocatul dat.

În dosarul de pe rol există două cereri de acest fel ale inculpatului (*vol. III f.d. 21, 25*), ștampilate de cancelaria instanței, prin care ultimul consimte ca interesele lui să fie apărate de avocatul Lungu Artur.

Însă, asupra acestor cereri, în coroborare cu celelalte acte prezentate întru confirmarea calității și împuternicirilor avocatului Lungu Artur, instanța de apel nu s-a pronunțat în niciun fel, conform descrierii deciziei atacate (*vol. III f.d. 7/1, 18-25*).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit a constatat că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția respectivă, și că recursul avocatului este unul întemeiat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, sa respins apelul ca fiind nefondat și s-a menținut sentința.

7.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate, vinovăția inculpatului se dovedește integral de un sistem de probe apreciate corect, respectându-se prevederile art. 101 Cod penal, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, instanța de apel a constatat că inculpatul s-a sustras de la urmărirea penală și instanța de judecată, deși a recunoscut vina pe episodul din luna decembrie anul 2007 la etapa de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal(f.d. 182 – 183 v. I).

Instanța de apel a considerat că prima instanță la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, gravitatea infracțiunii comise, fiind una ușoară, motivul acesteia, de persoana făptuitorului care anterior a mai comis infracțiuni similare și corect a considerat că corectarea și reeducarea lui este posibilă cu izolarea lui reală de libertate, stabilindu-i o pedeapsă în limitele prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele invocate de avocat precum că prima instanță a făcut o analiză superficială circumstanțelor în speță și neîntemeiat a conchis asupra necesității aplicării a unei pedepse privative de libertate.

La fel, instanța de apel a constatat că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Militare din 18.12.2001 pe art. 122 alin. (2) Cod penal, și eliberat de pedeapsă în baza Legii nr. 561-IV din 29.07.1999 privind amnistia în legătură cu aniversarea a V-a de la adoptarea Constituției RM, astfel, în privința inculpatului nu sunt întrunite condițiile Legii nr. 210 din 27.07.2016 privind amnistia, fiind incidente prevederile art. 1 și 10 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 210.

Totodată instanța de apel a considerat că curgerea termenului de prescripție în temeiul art. 60 alin. (5) Cod penal, a fost suspendat în legătură cu sustragerea inculpatului de la urmărirea penală și judecată, din care motiv liberarea de răspundere în temeiul prescripției tragerii la răspunderea penală a inculpatului nu poate avea loc.

8. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

8.1 Avocatul Lungu Artur în numele inculpatului Codru Gheorghe, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală prin care a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, invocând:

- instanța de apel nu a motivat clar, nu a descris și motivat cu argumente probante soluția de menținere a pedepsei privative de libertate;

- infracțiunea comisă de inculpat este una ușoară, sumele obținute prin fraudele comise în total constituie suma de aproximativ 60 000 lei, respectiv urmând a se stabili o pedeapsă mai blândă;

- instanța de apel nu a descris și motivat care este caracteristica personalității și care calificative impun izolarea de societate a inculpatului, când, pentru alte persoane pentru comiterea unor infracțiuni similare, conform practicii judiciare se aplică sancțiuni neprivative de libertate, sub formă de amendă sau în cel mai rău caz ore de muncă neremunerată în folosul comunității, inculpatul chiar dacă a comis o infracțiune anterior, antecedentele penale sunt stinse, prejudiciul survenit din infracțiune a fost achitat;

- instanța nu a indicat că inculpatul a recunoscut vina pe un episod al infracțiunii, explicând și denunțând metoda de confecționare a documentului fals folosit, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 76 lit. f) Cod penal se califică ca circumstanță atenuantă, iar conform art. 78 alin. (1) Cod penal, produce efecte de reducere a mărimii și formei pedepsei;

- instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul a confecționat și folosit doar două documente false;

- instanța de apel, în mod ilegal, a interpretat și aplicat eronat prevederile legale cu privire la pedeapsa penală, scopul ei și cu privire la criteriile de individualizare.

8.2 Inculpatul Codru Gheorghe, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală și invocând argumente similare celor descrise în recursul declarat de către avocatul său prin care a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

9. La recursurile ordinare declarate de către avocatul Lungu Artur în numele inculpatului Codru Gheorghe și de către inculpatul Codru Gheorghe, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

10. Judecând recursul ordinar declarat de către avocatul Lungu Artur în numele inculpatului, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea parțială a hotărârii atacate, rejudecă cauza și pronunță o hotărâre nouă.

Potrivit prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419, 436 alin. (1), (2) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza

oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Totodată, potrivit art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 465¹ alin. (1) Cod de procedură penală, recursul în interesul legii este calea extraordinară de atac prin care se asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii penale și de procedură penală pe întreg teritoriul țării.

Art. 465⁴ alin. (2) Cod de procedură penală, prevede că decizia pronunțată în interesul legii este obligatorie din ziua pronunțării.

La 20 martie 2014, Plenul Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție a adoptat decizia cu privire la determinarea modului unitar de interpretare și aplicare a prevederilor art. 361 alin. (1) Cod penal, nr. 4-1ril-2/2014, prin care sa examinat recursul în interesul legii formulat de Procurorul General al Republicii Moldova, unde Plenul a concluzionat că certificatul (adeverința) de salarizare poate apărea ca obiect material al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod de procedură penală, în cazul în care este eliberat sau prezentat la o autoritate publică, și care acordă drepturi sau eliberează de obligații. De exemplu, înaintarea certificatului (adeverinței) de salarizare Casei Naționale de Asigurări Sociale (CNAS) – autoritate publică centrală, pentru calcularea pensiei sociale, care confirmă circumstanțe importante ce-i acordă dreptul de a beneficia la întreținerea socială din partea statului și la calcularea mărimii ei. Deci, în cazul dat, prezentarea certificatului (adeverinței) de salarizare, indiferent de organul emitent, poate obține statut de document oficial.

Reieșind din învinuirea înaintată inculpatului Codru Gheorghe rezultă că:

- în primul episod, conform rechizitoriului (f.d. 210 v. I) la 26 decembrie 2017, inculpatul Codru Gheorghe a confecționat și prezentat la BC „Moldova Agroindbank” carnetul de muncă AB 0354787 și certificatul de salariu Nr. 12 din 26.12.2007, precum că eliberat de SRL „Ghenoles Grup” indicând că activează jurist și a primit pe parcursul lunilor ianuarie – noiembrie 2007 un salariu lunar în sumă de 5500 lei, cu calificarea pe art. 361 alin. (1) Cod penal.

- în episodul doi, conform rechizitoriului (f.d. 142 v.II), la 27.02.2008, inculpatul Codru Gheorghe a prezentat documente oficiale false la BCA „Banca Comercială Română” și anume certificatele de venit nr. 03/05-a din 19.02.2008 și 07/05-a din 19.02.2008 și carnetul de muncă confecționate de la numele ÎI „Gheorghe Codru”, cu calificarea pe art. 361 alin. (1) Cod penal.

Prima instanță a condamnat inculpatul Codru Gheorghe în tot volumul învinuirilor, calificând acțiunile inculpatului pe ambele episoade conform art. 361 alin. (1) Cod penal, iar instanța de apel prin decizia din 27.09.2017 a menținut sentința.

Colegiul penal lărgit, reieșind din stipulările din decizia nr. 4-1ril-2/2014 din 20 martie 2014, consideră necesar de a exclude din volumul învinuirilor recunoașterea ca documente oficiale a certificatului de salariu nr. 12 din 26.12.2007 în primul episod și a certificatelor de venit nr. 03/05-a din 19.02.2008 și 07/05-a din 19.02.2008, din episodul doi, deoarece ele nu au fost eliberate sau prezentate la o autoritate publică, totodată menținând recunoașterea ca documente oficiale a cărțilelor de muncă în ambele episoade cu date eronate.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată în speța dată și temeinicia motivelor invocate de către avocat în recursul declarat, adică că la adoptarea deciziei, instanța de apel nu s-a pronunțat pe motivele invocate de avocat în apelul său și a menținut o pedeapsă individualizată incorect, mai indicând că în urma micșorării volumului învinuirii urmează a fi aplicată și o pedeapsă mai blândă inculpatului.

La fel, Colegiul penal lărgit conchide că inculpatul a recunoscut vina pe primul episod, mai mult, creditul fiind stins, astfel, se indică că instanța de apel nu a stabilit corect circumstanțele atenuante prezente, contrazicându-se în motivarea hotărârii prin faptul că la f.d. 110 v. III a indicat că inculpatul a recunoscut vina pe episodul din luna decembrie 2007, după care în continuarea motivării la f.d. 111 v.III a indicat că nu se constată careva circumstanțe atenuante astfel ignorând art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal lărgit indică că instanța de apel a motivat insuficient soluția de menținere a pedepsei privative de libertate, or, atât instanța de apel cât și prima instanță trebuie să motiveze hotărârile sale atât în fapt, cât și în drept în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, ce este, motiv de casare sub aspectul motivării superficiale a deciziei atacate.

Astfel, ținând cont de prevederile art. 61, 75 – 78 Cod penal, Colegiul penal lărgit, mai ținând cont și de motivele indicate în sentință (f.d. 219 verso v. II) și decizia atacată (f.d. 111 v. III) cu referire la individualizarea pedepsei, consideră că restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului poate avea loc și fără izolarea lui de societate, aplicându-i o pedeapsă sub formă de amendă în limita maximă a sancțiunii art. 361 alin. (1) Cod penal (red. 18.04.2012), conducându-se și de efectul retroactiv al Legii penale prevăzut de art. 10 Cod penal.

10.1 Judecând recursul ordinar declarat de către inculpat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal lărgit subliniază că un recurs declarat peste termen nu poate fi considerat un recurs nedeclarat, astfel încât partea care n-a utilizat recursul în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, decade din dreptul de a declara recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel după rejudecare dispusă de instanța de recurs ordinar în temeiul recursului ordinar declarat de către altă parte, în speță avocatul inculpatului.

În aceste condiții, recursul este inadmisibil din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Astfel, Colegiul penal lărgit notează că conform deciziei instanței de recurs ordinar din 30.05.2017, recursul declarat de inculpat a fost respins ca fiind depus peste termen (f.d. 67 v. III) fiind admis numai recursul avocatului Lungu Artur în numele inculpatului și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Reieșind din aceste motive, se conchide că inculpatul Codru Gheorghe nu mai este în drept să conteste decizia instanței de apel din 27.09.2017 prin care sa rejudecat cauza și sa adoptat soluția prin care sa menținut sentința.

Cât ține de cererea inculpatului privind aplicarea prevederilor Legii nr. 210 cu privire la amnistie, Colegiul penal lărgit constată că acest motiv a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căruia s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsul de respingere a cererii în decizia atacată (f.d. 111 – 112 vol. III), pe care Colegiul penal lărgit îl însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal conchide, că recursul ordinar declarat de inculpatul Codru Gheorghe urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzut de art. 429 – 430 Cod de procedură penală, el fiind lipsit de dreptul de a ataca decizia instanței de apel în speța dată.

11. Din considerentele enunțate supra, Colegiul penal lărgit admite recursul avocatului Lungu Artur în numele inculpatului, pe motiv că s-a constatat temeinicia motivelor invocate de către avocat, confirmându-se temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat pe motivele invocate de avocat în apelul său și a menținut o pedeapsă individualizată incorect.

Cât ține de recursul declarat de inculpat, acesta este respins ca inadmisibil pe motiv că nu îndeplinește condițiile de formă și conținut.

12. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul inculpatului.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Lungu Artur în numele inculpatului Codru Gheorghe, casează parțial sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 decembrie 2010 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27.09.2017 în cauza penală privindu-l pe **Codru Gheorghe XXXXX**, rejudecă cauza pronunțând următoarea hotărâre prin care:

Codru Gheorghe XXXXX se consideră condamnat în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, ce constituie suma de 6 000(șase mii) lei.

Codru Gheorghe XXXXX urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă nu are de executat măsura preventivă – arestul sau pedeapsa închisorii în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22.03.2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie